

tani és mint a közművelődés egyik hat-
hatós eszközét gyámolítani kegyeskedjék.
1796-ban az első színtársulat felsegítésére
a megye 225 forintot adományozott.

Marcali-i színészet. Marcali (Somogy
m.) mint színházváros nem jelentékeny,
de 1859. február havában itt találjuk Futó
János társulatát, amely szép pártolással
működött. A társulat jobb tagjai voltak:
Balogh Alajos, Szigetközö és neje, Bernát,
Tamási, Demjén, Szöllőssy, Kőmives
Imre, Veszprémi, Bokor, Gál Mihály, Fu-
tóné, Ferenczi Lilla, Bakó Emilia, Ba-
kóné. Az utána következő években is sűrűn
jöttek ide kisebb vándorcsoportok és
az újabb idők színigazgatói is felkeresték
Marcali városát. 1871. aug. havában Bu-
dai Józsefné és Feketéné egyesített tár-
sulata, 1877. szept. havában Miklóssy
Gyuláé, 1882. szept. havában Balogh Ala-
josé; majd 1901–1902-ben Szabadhegyi
Aladár, Kárpáthy György stb. itt az igaz-
gatók.

**Marchesi (markézi) Matild de Cas-
trone,** világhírű énektanárnő, sz. 1826.
márc. 26-án, Frankfurtban, megh. 1913.
nov. 18-án, Londonban. A maga idejében
a legjelentősebb énekesnők közé tartozott,
az énekpedagógia terén pedig világhírre
tett szert. Családi neve Graumann Ma-
tild. Unokahuga volt Graumann Dorottya-
nak, a híres zongoraművésznőnek, kit Beet-
hoven is nagyon nagyra becsült. Első mes-
tere Nicolai volt, majd Garcianál, a gége-
tűkőr feltalálójánál folytatta énektanulmá-
nyait s aránylag rövid idő alatt csodálatos
tökéletességű technikára tett szert. Mint
hangversenyénekesnő, sorra látogatta a na-
gyobb európai városokat s mindenütt rend-
kívül nagy sikert aratott. Bécsbe is több-
ször ellátogatott s annyira megszerette a
császárvárost, hogy ide tette át állandó
lakhelyét. Nőül ment Marchesi Salvatorehoz
(L. o.), ki maga is jeles énekes volt és
elvállalta a bécsi Conservatóriumon az
egyik énektanári tanszéket. Messze kül-
földről jöttek hozzá tanulni s hírét szerte
vitték a keze alól kikerült nagy énekes-
nők. Tanítványai közül Murska Ilma,
Kraus Gabriella, Tremelli Vilma, Gerster
Etelka, Papier Rosa és Sándor Erzsi ne-
vei a legismertebbek.

Marchesi (markézi) Salvatore, olasz
hangversenyénekes, sz. 1822. jan. 15-én,
Palermóban, megh. 1908. febr. 20-án. —
Nálunk a pesti német színházban 1875.
szept. 11-én vendégszerepelt operatársula-
tával.

Marchetti (-ketti) Endre, olasz éne-
kes, nálunk a Nemzeti Színházban 1863.
dec. 20-án vendégszerepelt az »Ernánik« c.
operában.

Március tizenötödike. Színházaink
mindig kiveszik részüket a nemzeti öröm-
ből. A legemlékezetesebb esték közé tar-
tozik a Nemzeti Színház 1848. március
15-iki előadása. Katona »Bánk bán«-ja volt
műsoron. A nézőtér csak félig telt meg,
de az első jelenések után betódult a nép,
amely Táncsics Mihály kiszabadításáról
jött, elfoglalt minden helyet és mámoros
hangulatban volt. A páholytulajdonosok
odaintették a nép fiait, kezet fogtak velük
és maguk mellé ültették. Mindenki várta
Táncsicsot, de ő betegsége miatt nem je-
lent meg. Az előadás természetesen félbe-
szakadt. Ekkor Egressy Gábor lépett a
színpadra és megkérdezte a közönséget,
akarja-e a darab folytatását, vagy hogy
hazafias dalokat és költeményeket adja-
nak elő. Közfelkiáltással az utóbbi aján-
latot fogadták el. A színészek fekete ru-
hában, nemzeti kokárdásan jelentek meg.
Egymást követte az »Eskü«, a »Himnusz«,
a »Szózat«, Füredi Mihály sok szép nép-
dala és a nép együtt énekelt a színészek-
kel. Egressy elszavalta a »Talpra ma-
gyar«-t, majd felolvasta a tizenkét pon-
tot. Jókai, Vasvári és Petőfi a páholyok-
ból szónokoltak, Degré Alajos pedig a
nagy nap eseményeiről számolt be.

Azóta ünneppé vált e diadalmas nap
és a színházak hazafias darabokkal emlé-
keznek meg róla.

»Marcsa, az ezred leánya«, Szerda-
helyi József népszínműve, melyet Doni-
zetti »Mari, az ezred leánya« című
operájából (L. o.) dolgozott át, ma-
gyar huszár-vaudeville-lé. Furcsa ve-
gyüléke volt a magyaros és olaszos da-
loknak. Jóízű helyzeteiért és hálás szere-
peiért sokáig maradt műsoron. 1872. márc.
31-én Blaháné (Marcsa) kedvéért és Tóth
Soma vendégjátékával (Komódi Fülöp)